

ването на дѣдо си на кримския прѣстолъ именно въ това село. (Селото Ибрахимъ е сжщо Ибрахимлий, днесъ прѣкръстено на Свобода, на ю. з. отъ Ямболъ. Ср. Ibrahim въ H.-Purgstall, p. 178); Шахиновътъ баща умира въ Измаилъ, на пѣтя за Кримъ. Селимъ Герей, изпратенъ отъ Ямболъ съ почеститѣ на владѣтель и придруженъ съ надлѣжна гвардия и свита, ще е миналъ Балкана пакъ прѣзъ Демиръ Капия надъ Сливенъ, както е направилъ и детронираниятъ му братовчедъ Сафа Герей, по пѣтя отъ Кримъ за Румелия. Вѣроятно е, че именно при това прѣминаване на Селимъ прѣзъ Сливенъ, послѣдниятъ го е привлѣкалъ съ хубавото си мѣстоположение и прѣлестни околности, както ще видимъ по-долу.

До колко положението на Кримъ е било застрашено може да се види и отъ факта, че Селимъ още на слѣдната година е билъ принуденъ посрѣдъ зима да се върне въ Ямболъ, прѣзъ Русчукъ и вѣроятно пакъ прѣзъ Демиръ Капия и Сливенъ ¹⁾. Като подкрѣпа на твърдението, че прѣзбалканскитѣ пѣти при Сливенъ (Демиръ Капия) е билъ редовенъ маршрутъ особно при Гереевци, служи обстоятелството, че като турски помощникъ въ казанія походъ срѣщу Полша (1694, августъ), Селимъ Герей начело съ татарски войски минава отъ Румелия за къмъ Дунава, именно прѣзъ Сливенъ ²⁾.

Прѣзъ 1699 г. Селимъ Герей поради старостъ прѣдава трона на сина си Девлетъ и се оттегля да живѣе

¹⁾ Въ Одринъ той е билъ посрѣщнатъ отъ вел. везиръ, но прѣзъ февруари 1694 г. султанътъ го увѣщавалъ да си заеме трона. Вѣроятно връщането му въ Кримъ ще съвпада съ турския походъ срѣщу Полша прѣзъ августъ, сжщата година. Ср. H.-Hellert, XII, 345.

²⁾ Маршрутътъ му е даденъ въ Sebes-Seyar, f. 150 (H.-Hellert, ib). Тукъ е употребенъ изразътъ Търновски Балканъ (Демиръ-капия). Датата на прѣминаването е 22-и августъ. Останалитѣ турски сили не сж минали прѣзъ Сливенъ. Вѣобще, тоя фактъ ни довежда до заключение, че и въ по-раншитѣ походи срѣщу влашко, Молдавия, Полша и Русия, не всички войски сж минавали прѣзъ единъ и сжщъ проходъ на източния Балканъ, а прѣзъ нѣколко, и то едновременно. За прѣминаването прѣзъ сливенскитѣ проходи въ тия походи се загатна и по-рано, па не малкъ свидѣтель за това е и името на сливенската мѣстность: Сеферъ-Бунаръ (походенъ изворъ).